

Arrest

nr. 310 721 van 1 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X en X handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, als wettelijke vertegenwoordigers van X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 juli 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij, die volgens de verklaringen van haar ouders van Georgische nationaliteit is en geboren werd op 21 september 2021, en die in het kader van huidig beroep wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar ouders, is volgens de verklaringen van haar ouders België samen met hen binnengekomen in juni 2022.

1.2. Op 24 juni 2022 dienden de ouders van verzoekende partij in België een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van verzoekende partij als hun minderjarige kind werd ingediend. De ouders verklaarden dat zij in Georgië in armoede leefden en dat ze geld geleend hebben en dit niet terugbetaald hebben waardoor zij door hun geldschietser beledigd en bedreigd werden, reden waarom zij een terugkeer naar Georgië vrezen.

In het kader van dit verzoek nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 19 december 2022 beslissingen waarbij hen internationale bescherming werd geweigerd en hun verzoek als kennelijk ongegrond werd beschouwd. Zij gingen tegen die beslissingen in beroep.

In beroep besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest nr. X van 31 oktober 2023, dat kracht en gezag van gewijsde geniet, eveneens tot weigering van internationale bescherming. De Raad oordeelde dat de door de ouders van verzoekende partij aangehaalde vluchtmotieven geen verband houden met de criteria van het Vluchtelingenverdrag en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van dat Verdrag. Daarenboven werd hun vluchtrelaas ongeloofwaardig bevonden, gelet o.a. op tal van inconsistenties, vage en tegenstrijdige verklaringen alsook het gedrag van de vader in navolging van de voorgehouden bedreigingen. De ouders kunnen, zo werd geoordeeld, zich er derhalve dan ook niet op steunen, noch lag er enig ander element voor op grond waarvan kan worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De ouders van verzoekende partij maakten derhalve geen vrees voor vervolging of reëel risico bij terugkeer naar Georgië geloofwaardig of aannemelijk. Die beslissing is definitief en geldt ook ten aanzien van verzoekende partij voor wie het verzoek van haar ouders ook mee in haar naam werd ingediend (artikel 57/1, § 1, eerste lid Vreemdelingenwet).

1.3. Op 22 november 2023, een drietal weken na voormeld arrest, werd voor verzoekende partij, op dat ogenblik twee jaar oud, een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld, werd het dossier van verzoekende partij door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) begin december 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal). Daar vond op 6 februari 2024 een persoonlijk onderhoud plaats met de moeder van verzoekende partij.

1.4. Op 12 april 2024 nam de commissaris-generaal in het kader van dat verzoek een beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)'.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen werd je geboren op 21/09/2021 in Zestaphoni en heb je de Georgische nationaliteit. Op 20/06/2022 verliet je Georgië samen met je moeder G.(...), E.(...) (...) en je stiefvader G.(...), B.(...) (9.467.026) om naar België te komen. Op 24/06/2022 hebben je ouders een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend.

Voor dit verzoek werd op 19/12/2022 een negatieve beslissing genomen. Op 30/12/2022 dienden je ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 31/10/2023 een arrest velde dat besloot tot weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire beschermingen, tegen deze beslissing kan er geen beroep meer worden ingediend. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22/11/2023 diende je moeder in jouw naam een verzoek in tot internationale bescherming. In dat verzoek stelde zij dat zij haar relatie in 2020 verbrak met jouw biologische vader C.(...) G.(...), op dat moment was zij 5 maand zwanger van jou. Na de beslissing besliste je moeder dat haar huidige echtgenoot G.(...), B.(...) (...) op als vader op je geboortecertificaat zou komen te staan. Toen je biologische vader echter over je geboorte te horen kreeg begon hij je moeder te bedreigen. Dat gebeurde voornamelijk toen hij haar op straat tegenkwam in Zestaphoni. Zo dreigde hij ermee om je bij je moeder weg te halen en kreeg het daarbij zelfs fysiek aan de stok met B.(...), die je moeder in november 2021 had leren kennen. Om die redenen beslisten uw moeder en B.(...) om samen met u uit Georgië te vluchten. Eenmaal in België vernam je moeder via een kennis dat je biologische vader er tot op heden nog mee dreigt om jou bij haar weg te nemen.

Ter staving van uw asielrelaas legden je ouders medische documenten neer uit België waarin bevestigd werd dat je een tbc-behandeling had ondergaan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo kon je moeder G.(...), E.(...) ((...)) verklaringen afleggen in jouw plaats, omdat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming weliswaar berust op andere motieven dan diegene die je ouders opgaven ter staving van hun verzoek van 24/06/2022 waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is, maar deze allerm minst overtuigen gezien het verregaande tegenstrijdige karakter ervan.

Zo verklaarde je moeder dat zowel jij als je haar bedreigd worden door je biologische vader C.(...) G.(...). Echter blijkt uit het verzoek van uw ouders dat G.(...), B.(...) je vader is en hij ook als je vader op de geboortakte vermeld staat. Voorts kan het niet kloppen dat ondanks de bewering dat van uw moeder dat zij pas in november 2021 een relatie zou hebben gestart met B.(...) hij niettemin je in september 2021 zou hebben geadopteerd bij de geboorte (CGVS p.4, 6). Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat zij op 5 september is gehuwd met B.(...) (CGVS moeder p.4). Overigens geeft uw moeder eveneens aan dat zij de relatie met G.(...) in de winterperiode van 2020 beëindigde en zij toen al 5 maanden zwanger was hetgeen totaal niet kan kloppen met uw geboortedatum in september 2021 (CGVS p.5) Dat je moeder nu plots aandraaft dat hij niet je biologische vader zou zijn houdt omwille van bovenstaande elementen geen steek en bovendien kan verwacht worden dat zij dit tijdens haar eigen verzoek zou aanhalen gezien zij aanhaalt dat zowel uw moeder als B.(...) door de man werden bedreigd (CGVS p.8).

Overigens blijkt nergens uit de verklaringen van je moeder dat jullie niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen noch blijkt dat jullie hier enige inspanningen toe deden.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die in jouw naam werden neergelegd ter staving van je asielaanvraag veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je medische behandeling in België heeft immers geen enkele relevantie voor je asielrelaas

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

In een eerste en enig middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ze voert aan dat het Commissariaat-generaal ten onrechte de bestreden beslissing nam en citeert vervolgens deels uit die beslissing. Verder *“wenst”* zij *“te wijzen op de tegenstrijdige verklaringen in de bestreden beslissing, namelijk enerzijds verklaren dat het huidige verzoek berust op andere motieven dan de motieven van het verzoek van haar ouders van 24.06.2022, doch anderzijds stelt de bestreden beslissing dat verzoekster geen eigen elementen zou aanhalen die een afzonderlijk verzoek van verzoekster rechtvaardigen”*.

Voorts wijst verzoekende partij erop dat haar leven uitdrukkelijk in gevaar is in Georgië. Ze verwijst naar een rapport (waarvan zij de internetlink geeft naar de site van het Commissariaat-generaal met daarop de te consulteren informatie) over de algemene situatie in Georgië in 2023. Die informatie citeert ze deels, meer bepaald over vrouwenmoorden en moordpogingen op vrouwen in Georgië en de toename ervan in aantal in het jaar 2022 tegenover het jaar voordien, alsook aantallen van de jaren ervoor.

3. Beoordeling

3.1. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”*.

Zoals hoger opgemerkt, werd voor verzoekende partij eerder een verzoek om internationale bescherming ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. Voor hetgeen toen werd beslist, verwijst de Raad naar het betreffende, hoger genoemd arrest.

3.2. De Raad stelt in navolging van het Commissariaat-generaal vast dat verzoekende partij in het kader van huidig eigen verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend, geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op goede grond en geheel terecht geoordeeld:

“In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming weliswaar berust op andere motieven dan diegene die je ouders opgaven ter staving van hun verzoek van 24/06/2022 waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is, maar deze allerminst overtuigen gezien het verregaande tegenstrijdige karakter ervan.

Zo verklaarde je moeder dat zowel jij als je haar bedreigd worden door je biologische vader C.(...) G.(...). Echter blijkt uit het verzoek van uw ouders dat G.(...), B.(...) je vader is en hij ook als je vader op de geboorteakte vermeld staat. Voorts kan het niet kloppen dat ondanks de bewering dat van uw moeder dat zij pas in november 2021 een relatie zou hebben gestart met B.(...) hij niettemin je in september 2021 zou hebben geadopteerd bij de geboorte (CGVS p.4, 6). Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat zij op 5 september is gehuwd met B.(...) (CGVS moeder p.4). Overigens geeft uw moeder eveneens aan dat zij de relatie met G.(...) in de winterperiode van 2020 beëindigde en zij toen al 5 maanden zwanger was hetgeen totaal niet kan kloppen met uw geboortedatum in september 2021 (CGVS p.5) Dat je moeder nu plots aandraaft dat hij niet je biologische vader zou zijn houdt omwille van bovenstaande elementen geen steek en bovendien kan verwacht worden dat zij dit tijdens haar eigen verzoek zou aanhalen gezien zij aanhaalt dat zowel uw moeder als B.(...) door de man werden bedreigd (CGVS p.8).

Overigens blijkt nergens uit de verklaringen van je moeder dat jullie niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen noch blijkt dat jullie hier enige inspanningen toe deden.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.”

Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift niet concreet en inhoudelijk op die pertinente motivering in, minstens laat ze geheel na concrete en valabele elementen bij te brengen die hierop een ander licht werpen.

Ze komt in haar verzoekschrift immers niet verder dan de algemene argumentatie dat er sprake is van *“tegenstrijdige verklaringen in de bestreden beslissing, namelijk enerzijds verklaren dat het huidige verzoek berust op andere motieven dan de motieven van het verzoek van haar ouders van 24.06.2022, doch anderzijds stelt de bestreden beslissing dat verzoekster geen eigen elementen zou aanhalen die een afzonderlijk verzoek van verzoekster rechtvaardigen”*.

Verzoekende partij lijkt ten onrechte voor te houden dat het volstaat om andere elementen aan te halen dan diegene die eerder door de ouder(s) werd(en) aangehaald, opdat het verzoek om internationale bescherming van het vergezellend kind ontvankelijk is/kan worden verklaard.

Ze gaat er hiermee aan voorbij dat het niet slechts gaat om, en dus niet louter volstaat om eigen feiten aan te halen, in de zin van elementen die eerder niet werden aangehaald door de ouder(s) in het kader van een voorafgaand/eerder verzoek om internationale bescherming van de ouder(s) dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van het vergezellende minderjarig kind werd ingediend en waarvoor een definitieve beslissing werd genomen. Het criterium is immers ruimer aangezien het moet gaan om *“eigen feiten (...) die een apart verzoek rechtvaardigen”*, zoals de wet uitdrukkelijk voorschrijft. (de Raad onderlijnt)

De Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 108) stelt: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. **Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.**”* (de Raad zet vet).

De loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt volstaat dus niet om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten immers bovendien van die aard zijn dat zij *“een apart verzoek rechtvaardigen”*. In casu liggen er in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming in naam van de minderjarige verzoekende partij ingediend geen dergelijke eigen feiten voor, zo stelde ook de commissaris-generaal terecht vast, vaststellingen die op generlei wijze door verzoekende partij worden ontkracht of weerlegd.

3.3. In het verzoekschrift wordt niet betwist dat de moeder van verzoekende partij in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming in naam van haar minderjarig, heden driejarig kind ingediend, met een geheel ander vluchtrelaas komt aandragen dan datgene dat zij en B. G. -die als vader van verzoekende partij op haar geboorteakte vermeld staat-, eerder als ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming aanhaalden.

De vaststelling dat de moeder van verzoekende partij thans in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar minderjarig kindje met geheel andere en totaal verschillende motieven van vertrek uit het land van herkomst en vrees bij terugkeer naar Georgië op de proppen komt, ondermijnt op ernstige wijze haar algemene en algehele geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van haar verklaringen inzake de voorgehouden problemen in en bij terugkeer naar Georgië. Het doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het ingeroepen vluchtrelaas. De Raad herinnert eraan dat het relaas dat de ouders van verzoekende partij in het kader van hun eerder, voorafgaand verzoek uiteenzetten (eveneens) ongeloofwaardig werd bevonden.

Zelfs als zou geloof worden gehecht aan de laatste, recentste versie inzake de vrees bij terugkeer, *quod non*, wordt in het verzoekschrift de vaststelling geheel ongemoeid gelaten dat nergens uit de verklaringen die verzoekende partij haar moeder in haar naam indiende, blijkt dat zij niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen, noch blijkt dat zij hiertoe enige inspanningen deden. Deze vaststelling blijft, bij gebrek aan enig verweer ter weerlegging ervan, onverminderd gehandhaafd.

3.4. De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie over (een toename in aantal) moorden en moordpogingen op vrouwen (in 2022 tegenover 2021) in Georgië, vormt evenmin een

eigen feit in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet dat een apart verzoek zou rechtvaardigen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas, is de verwijzing hiernaar in het verzoekschrift niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekende partij. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade dient *in concreto* aannemelijk te worden gemaakt. Verzoekende partij blijft desbetreffend manifest in gebreke.

3.5. Uit het voorgaande volgt dat verzoekende partij weliswaar eigen feiten aanhaalt, doch dat deze feiten gezien hun ongegrond karakter geen apart verzoek rechtvaardigen.

4. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij en dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één augustus tweeduizend vierentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

M. RYCKASEYS